

No hay traducción disponible

La celebració del Dia Internacional de l'Orgull LGTBIQ+ és un moment oportú per preguntar-nos sobre el grau de normalitat amb què, des dels mitjans de comunicació, es fan visibles les realitats d'aquests col·lectius i, especialment, per reflexionar sobre si s'ha creat o no un entorn comunicatiu i representacional que reveli les diferències i les desigualtats internes que existeixen.



Perquè, és evident que, lluny d'un grup de població homogeni, les persones que formen part d'aquest conjunt de població comparteixen la mateixa discrepància en relació amb la normativitat dictada pel sistema de gènere pel que fa a l'orientació sexual, a la identitat de gènere i al binarisme sexual, però estan associades a altres condicions, com l'edat, l'origen, l'ètnia, o la seva funcionalitat, factors afegits que moltes vegades són l'origen d'exclusions i tractaments discriminatoris.

És evident, també, que alguns mitjans han avançat en una comunicació més inclusiva, tot incrementant, per exemple, la presència i la visibilitat d'homes gais i, en especial, joves. Però

no passa el mateix en el cas de la visibilitat de les lesbianes i de la seva diversitat. I podem afirmar també que no és el mateix que la realitat polièdrica d'aquest col·lectiu quedi reduïda a personatges anecdòtics i arquetipitzats, a aparicions puntuals en els mitjans o trames argumentals, que no pas una presència regular i normalitzada de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals, intersexuals i queers i qualsevol altra identitat en les imatges, el llenguatge i els continguts comunicatius.

És, certament, el moment oportú per recordar que, al costat del treball de les institucions -que han elaborat recomanacions i eines diverses per a una comunicació inclusiva- i dels instruments legislatius –una llei innovadora que, entre d'altres, estableix obligacions relacionades amb les pràctiques comunicatives- i de les entitats i plataformes –que desenvolupen un activisme incansable per obrir pas a l'expressió lliure de la diversitat sexual i de gènere-, els mitjans de comunicació tenen un paper clau en la transformació dels imaginaris.

Sempre que la seva aportació es tradueixi en més informació de qualitat sobre aquest àmbit, així com amb més imaginació per a ampliar la visibilitat d'aquests col·lectius feliçment, orgullosament diferents i diversos.